

[Viggo Starcke.]

Gennem den offentlige planøkonomi, hvorefter man sælger billigt og køber dyrt, mister samfundet et lignende beløb for femte gang. Da befolkningen på denne måde kommer af med fem gange så stort et beløb, får den vanskeligt ved at klare sig selv, og så opbygger vi den sociale lovgivning, som kræver skatter for sjette gang, og tilsidst skal vi administrere så meget, ansætte så mange embedsmænd og funktionærer, at man må betale dette beløb for syvende gang. Hvis vi begynder herved og afvikler dette system, kan grundskylden meget nemt slå til.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Må jeg til det ærede medlem hr. Viggo Starcke sige, at jeg har ikke i denne debat inddraget en gennemgang af udenrigspolitiske problemer, som skal behandles her i salen i næste uge, men kun berørt enkelte af de ting, som den højtærede udenrigsministers udtalelser har gjort det nødvendigt at komme ind på.

Må jeg i denne forbindelse sige i anledning af de udtalelser, der er fremsat under debatten om Danmarks deltagelse i støtten til underudviklede lande, at vi i det radikale venstre er i højeste grad interesseret i, at Danmark deltager heri. Når jeg ikke har omtalt det yderligere, er det netop under hensyn til debatten i næste uge.

Endelig må jeg sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at hans sidste bemærkning bedrøvede mig. Jeg beklager virkelig, at min tale i dag har styrtet mig ned fra de tinder, hvor det ærede medlem havde placeret mig efter min første tale, men nogen uklarhed tror jeg ikke der er for nogen af parterne. Jeg tror, jeg kort kan give udtryk derfor ved at sige, at det, debatten står om i dag, er ikke Danmarks tiltræden eller ikke-tiltræden af Atlantpagten. Denne sag er afgjort, den er passé. Det, det drejer sig om, er Danmarks politik under Atlantpagten, og denne politik tages der standpunkt til sag for sag. Det er det, det radikale venstre gør, og der er slet ikke i befolkningen tvivl om, hvilke standpunkter der her har været tale om. Jeg skal ikke udtale mig yderligere; jeg tror, jeg har udtalt mig meget tydeligt overfor socialdemokratiet, jeg kan ikke gøre det klarere.

Ved at sidde og lytte til det ærede medlems tale i dag og også den sidste bemærk-

ning, kom jeg til at tænke på en verslinie af Bjørnsson, der lyder:

„Hvor der er gærende kræfter,
skyder det året efter.“

Jeg må måske minde det ærede medlem om, at disse verslinier står i sangen: „Løft dit hoved du raske gut“.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen taler påny om de „påståede“ russiske ordrer. Han siger, at Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund ikke har modtaget nogen Sovjetforespørgsel, endsige ordre på skibe, og at det, efter at man har undersøgt sagen, viser sig, at der ikke foreligger koncise ordrer fra Sovjetrusland til de danske skibsværfter på skibe. Ja, det er trist, at man skal blive ved at gentage elementær belæring, men jeg er nødt til det. Det er altid således, at før man giver en ordre på et skib, forespørger man, om skibsværftet overhovedet er i stand til eller vil bygge et sådant skib. Derpå forhandler man om bygningen, får tilbud fra skibsværftet og forhandler om tilbudet, og først til allersidst, hvis man bliver enig, afgives ordren, ikke før. Der har ikke været tale om ordrer, men om det, som er en kendsgerning — og det ved det ærede medlem hr. Hans Rasmussen udmærket fra sin undersøgelse —, at man fra Sovjets side har henvendt sig til en række skibsværfter og spurgt, om de var villige til at bygge de og de skibe, og at man fra dem allesammen har fået nej med forskellige begrundelser.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor det ærede medlem hr. Hans Rasmussen venter, at Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund skulle få ordrer fra Sovjet på bygning af skibe; mig bekendt er der ingen byggebedding på Gammel Kongevej. Det, det drejer sig om, er, at man må gå ud fra, at skibsværfterne er interesseret i at få arbejde, i at sikre, at deres byggebedding er belagt også i fremtiden, passet ind i deres planer, og når man har sagt nej, må det jo hænge sammen med de underretninger, regeringen — jævnfør udenrigsministeren — har givet erhvervene om, hvad de må og ikke må med henblik på Østeuropa. Det er det, det drejer sig om, og så synes jeg, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen skulle holde op med at forsøge at bilde arbejderne ind, at der overhovedet ikke